

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

III. Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis, à principio.
Gen. c. 2. v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS III.

§. I. Scriptura.

15. Virginea genitrix, IVCVn-
DVs DIVINÆ VoLVptatIs Pa-
radIsVs, ab InItIo.

Genes. c. 2. v. 8. *Plantaverat autem Do-
minus DEUS Paradisum voluptatis, à
principio.*

TErrestrem Paradisum, ab omni-
potenti DEI manu, à principio,
plantatum, ac omnigenis deli-
ciarum generibus, ad omnem volupta-
tem, instructum, quis enarrare suffi-
ciat? hinc nimirum rara fragrantissimo-
rum florum elegantia, hinc arborum di-
versarum, quas inter *Lignum etiam vitæ
in medio Paradisi*, fructuumque amænissi-
morum varietas, hinc integra volatili-
um agmina, canoris aerem vocibus ver-
berantia, hinc peramænis aquarum
limpidissimarum strepitus, hinc animan-
tium diversi generis, in hominum ser-
vitia, creatorum, multifaria species,
verbo, plantatum hoc voluptatis crea-
tæ compendium, dignus omnino lo-
cus erat, in quo primus Adam, inno-
centissima etiamnum Divini Numinis
imago, collocaretur, quem haud du-
biter diutius custodire licuisset, nisi ne-
glectâ sui ipsius custodiâ, serpenti infer-
nali in se aditum incautus Adam ultrò
referâset. Verum enimverò, expul-
so, pro demeritis, primo homine, adi-
tuque dicti Paradisi non Adamo tan-
tum, sed & posteris, præcluso, alius
se prodidit Divinæ voluptatis, & qui-
dem longè illo perfectior Paradisus,
DEI scilicet genitrix beatissima, cujus
gratia, sicut Paradisus in benedictionibus,
quæ ab ipso statim conceptionis suæ
principio, ipsius Divinæ sapientiæ
manu, Paradisi ad instar, plantata, om-
ni deliciarum spiritualium genere ab-
undè repleta, diversisque virtutū ac do-

norum Cœlestium floribus est exorna-
ta. Verè Paradisus felicissimus, in quo
secundus Adam, Christus, redemptor
noster, erat collocandus, Paradisus ra-
râ arborum varietate instructus, sic Vir-
gine de seipsâ loquente: *Quasi Cedrus
exaltata sum in Libano, quasi Cypressus in
monte Sion: Quasi palma exaltata sum in Ca-
des, quasi Platanus &c. Quasi Terebinthus
extendi ramos meos, & rami mei honoris, &
gratiæ.* Paradisus, ex quo quadriparti-
tus Evangeliorum fons dimanans, mor-
talibus fide exornatis, miserationum
fluente ubertim emittit, juxta illud:
*Ego quasi trames aquæ immensæ, de fluvio,
Ego quasi fluvij Diorix, & sicut aqueductus
exivi ex Paradiso.* Paradisus jugiter cu-
stoditus, ubi *Hortus conclusus, fons signa-
tus, ad quem* (Teste SS. Epiphanio &
Damasceno) *serpens aditum non habuit.*
Verè *Hortus deliciarum*, ut cum Sophro-
nio loquar *in quo consita sunt universa flo-
rum genera, & odoramenta Virtutum, sicque
conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi.*
In cujus etiam Paradisi medio, purissi-
mo scilicet Virginalis uteri Sacratio,
lignum vitæ à DEO est positum, imò
vita potius ipsa, cujus vivifica, & salu-
tatis virtus mederi debebat omnibus
humanis infirmitatibus, æternamque
vitam, & salutem hominibus concili-
are. Quòd si ad Virgineum hunc Pa-
radisum *serpens aditum non habuit*, quo-
modo credendum, eam à serpente
originalem aliquandò morsum acce-
pisse? si *hortus conclusus, fonsque signatus*
Virgo fuit, quomodo vel ad momen-
tum violata, aut corrupta? si non lig-
num tantum vitæ in Mariâ positum,
sed vita ipsa, suo tempore, illius ex ute-
ro processura, quomodo Mortis filia,
vel ad punctum, supponenda? absit!
dicendum potius, quod Abbas noster
Tuitiensis in Deiparæ defensionem,
scriptum reliquit: *Iste est novus Paradi-
sus*

Eccli. 24.
v. 17.
& 18.
v. 24.

v. 41.

Cant. 4.
v. 12.

de Laud.
Virg.
Serui. 1.
de assump.

Sophr.
Serui. de
assump.

Rupertus
sus

Gen. 2.
v. 9.

Eccli. 40.
v. 17.

c. 4. in
cant.

sus Cœlestis, in illo posuit Dominus Deus hominem, quem formavit: in istâ formavit hominē, qui apud ipsum in principio erat, istam hūmū, istā terram suam benedixit Dominus & ex eā cuncta germina gratiarum produxit. Si proinde veras delicias, ac voluptates quærimus, ad Virgineum hunc Paradisum, omnibus apertum, soli serpenti clausum, cum fiduciâ accedamus, ut per hunc ad illum, Cœlestem scilicet Paradisum, omni deliciarum genere sine fine repletum pertingere valeamus.

§. 2. *Authoritas.*16. ALphonsVs tostAtVs, nesCIens
LabeM DeIparæ.

Beatam Virginem, sine originali maculâ conceptam fuisse, nullo modo nego, sed toto animo confiteor. Prolog. in Hieron.

§. 3. *Ratio.*17. Caro Mariæ, ConIVngenda
Verbo.

Quidquid erat uniendum, conjungendum, vel terminandum hypostaticè à personalitate Verbi, debuit fuisse Sanctum, omnisque labis, & umbræ expers, juxta illud S. Petri Dam. *Quid virij in ejus mente vel corpore vendicare sibi potuit locum, quæ ad instar Cœli plenitudinis totius Divinitatis meruit esse Sacrarium?* Atqui Caro MARIE erat conjungenda, & hypostaticè terminanda, à personalitate Verbi Divini. Ergo Caro MARIE, in primo instanti suæ Conceptionis, debuit esse expers labis, & peccati originalis. Min. probatur. Corpus humanum erat hypostaticè conjungendum, & terminandum à personalitate Verbi Divini. Atqui corpus Christi, in primo instanti conceptionis, erat ipsa Caro MARIE, quia ex purissimo sanguine, & carne Virginis erat formatum corpus Christi: Ergo Caro MARIE, in primo instanti suæ Conceptionis, erat hypostaticè terminanda, à Verbo Divino, adeoque sancta, & sine peccato.

* * *

§. 4. *Historia.*saCerDOS nortMannIæ resVs-
CItatVs.

18.

DEcesserat sine omni pœnitentiæ signo, morte extinctus subitaneâ, Sacerdos quidam Nortmanniæ, tanto ministerio vel ideò indignissimus, quia notorijs, ac meritò abominandis Sceleribus suis, tam Superis infensus, quàm hominibus scandalosus. Cùm ergo, nullâ præviâ commissorum expiatione, ab infernalibus jamjam monstris, ad commerita Tartarorum supplicia esset abstrahendus, pientissima tamen Numinis Genitrix, quam sibi fortè per exiguam, eamque quotidianam devotiunculam, aliquando devinxerat, tam fortiter eum defendebat, ut orcini Divinæ justitiæ ministri prædam confestim relinquere cogerentur, ipseque reus, raro admodum eventu, in gratiam tantæ protectricis, vitæ restitueretur. Sed quid pro tanto favore, periclitanti animæ exhibitò, Beatissimam desiderâsse Virginem existimatis? Nil aliud certè, nisi, ut seriam modò de retroactis pœnitentiam ageret, inque illâ, ad secundum usque obitum, perseverare conaretur, hâc insuper conditione singulariter adjunctâ: Festum purissimæ Conceptionis suæ, per annos singulos, die octavâ Decembris, summâ quâ posset devotione perageret, alios quoque ad idem pietatis officium, ferventi suasionè pertraheret. Quo factum, ut Sacerdos, obtento hunc in modum, unâ cum vitâ, pœnitentiæ spatio, non pristinos tantum detestari errores, confiteri, vitamque agere per omnia emendatiorem cœperit, verum etiam (quod liberatrix misericordissima specialiter desiderare videbatur) Festum Immaculæ Conceptionis devotissimè imposterum celebrans, suo tum verbo, tum exemplo, complures etiam alios in laudabilem pertraxerit sequelam, ut dubium omninò nullum remaneat, Sacerdotem hunc, dupliciter resuscitatum, secundâ licet vice mortuum, procurante tamen

im-

Serm. de
Nativ.

immaculatâ Virgine, vitam in Coelestî Paradiso vivere, nullâ morte extinguendam. *Raynaud. tom. 2. pag. 274. Robertus Gagninus Ord. SS. Trin. Minister General. de Concept. B. V.*

§. 5. *Symbolum.*

19. MARIA aVIS paraDISI, Carens Labe origInALI.

Pulveris expectem quæris si forte Volucrem ?
En! Paradisiacam (Pésubi nullus) Avem.
Hæc dum continuò tener alta, figura MARIE est,
Quæ nullo labis pulvere spurca fuit.
Nostra autem conversatio in Cælis est. Philipp. c. 3. vers. 20.

§. 6. *Antiquitas.*

20. HORTVS CareDI sCotorVM RegIS.

Caredo Scotorum Regi, hortum fuisse aulicum, omni deliciarum genere, florum elegantia, fructuum ubertate, artificiorumque diversitate instructissimum, posteris transmisit antiquitas. Sed, proh! fatales horti delicias, quæ coronato etiam capiti diadema detrahere, mortemque, dum minimè cogitatur, inferre non verentur.

Sic nimirum Caredo contigit, qui, cum Regijs aliquando curis quietem modicam interpositurus, in dictum se hortum reciperet, ac hinc inde deambulando, modò hoc, modò illud artificium, nunc hanc, nunc illam statuam attentius consideraret, inter alia pretiosa non minus, quam rara, imaginem quandam observavit, Deæ Cupidinis statuam, recens à suis, quos constanter alebat, artificibus, summo studio elaboratam. Speciosum illa, manu sinistra, referebat pomum, dexterâ arcum tenebat, quasi telum in quemcunque hostem eiaculara. Statua porro ista tam ingeniosè erat adinventâ, nemo ut arripere pomum posset, quin etiam, in poenam tantæ curiositatis, telo, eodemque venenoso, configeretur. Hujus fatalis mysterij, ac periculi sibi exinde imminenti, minimè conscius Rex, vix pomum attrectat, cum à telo tactus, ac miserè confixus in terram deijcitur. Casus haud multum illi absimilis, quo prima Homini innocentia, in horto Paradisi corruit. Rex erat Adamus, nec horti tantum à Divinâ manu ad omnem elegantiam instructi, sed & omnium animantium, perfectus Dominus. Sed Ecce! tangit incautus porrectum sibi ab Evâ pomum, pergustat fructum prohibitum, inficiens hoc modo, & configens, venenoso originalis culpæ telo, omnem posteritatem, solâ tamen exceptâ Deiparâ, cui appositè convenit illud Regij Psaltis vaticinium: *Cadent à latere Tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad Te autem non appropinquabit.* Psal. 90. v. 7.

§. 7. *Anagramma.*

EVa seCVnDa, CharI AgnIMater! 21.

Eva secunda, agni immolati pura Mater !
Versio litteralis.
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

